

JOKRI EEKLO

Groeien als misdienaar, in geloof en vriendschap

In mei ontmoeten ze collega's uit alle Vlaamse bisdommen in Leuven, in de zomer roept een internationale ontmoeting. 2015 wordt voor misdienaars een bijzonder jaar. „Vooral in Rome hebben we enorm veel zin”, klinkt het in het dekenaat Eeklo.

Abdijweekend 2014. Verkoeling in de waterpartij voor de abdij van Averbode. © Jokri Eeklo

Jozefien VAN HUFFEL

„Als je iets verkeerd doet in de viering, doe het dan plechtig verkeerd. Zo is het mij altijd gezegd”, lacht Tom RAGAERT. Met zijn 27 is hij de oudste misdienaar in Eeklo, de jongste is zes. De meeste misdienaars zijn ook Jokrileden. „En zo zijn we net een familie”, besluit een van hen na het vorige abdijweekend.

Drie misdienaars aan tafel in 't Kerkplein, het dekenaal centrum van Eeklo vlak naast de Sint-Vincentiuskerk. Een boek met de stevige titel *Waar draait het om? Als je christen bent*, geschreven door de Britse dominicaan Timothy Radcliffe, wordt doorgegeven en gekeurd. Even later zitten de drie echter even enthousiast te praten over Harry Potter. „En zo kunnen ze nog uren doorgaan”, lacht begeleider Karel Vandevoorde.

De Eeklose misdienaarwerking is sinds acht jaar dekenaal georganiseerd en samengevoegd

met de plaatselijke afdeling van Jokri, de beweging van jongerchristenen in het bisdom Gent. Enkele jongeren komen enkel naar de maandelijkse Jokribijeenkomsten of draaien alleen mee in hun parochie, maar de meesten doen beide. De twaalf parochies samen tellen zestig misdienaars.

„We hebben onze eigen parochie, maar kunnen overal ingezet worden. De liturgie is overal dezelfde”, zegt Tom Ragaert. „Slechts de details verschillen. De ene kerk heeft enkel een bel, de andere ook een gong”, vult Jo-

rend Vandevoorde (14) aan. „Je leert het snel al doende.”

En af en toe doe je het ondertussen dus plechtig verkeerd. „Zoals die keer dat ik vlak voor de priester stond toen hij met wijwater kwispelde”, lacht Florencia Magam (15). „Ik was kletsnat, maar wandelde naar mijn plaats alsof er niets was gebeurd.” Ze vindt het voorts een meerwaarde om de mis te dienen.

„Zo dicht bij het altaar lukt het me beter om echt naar de teksten te luisteren. En die zijn vaak erg mooi”, zegt ze.

Dankzij de Jokri-activiteiten vormen de misdienaars een hechte groep. „We kennen elkaar goed. Op de rustige momenten, voel ik weinig schroom om te zeggen wat ik echt denk”, zegt Florencia Magam. Tom Ragaert:

„Als ik de mis dien, lukt het me beter om naar de teksten te luisteren”

„Jokri is voor de meesten dan ook de enige plek waar we kunnen praten over geloof. En waar je, zelfs als je vooral zwijgt, dingen ontdekt die blijven doorwerken en die je doen groeien.”

„Als begeleiders kunnen we alleen maar blij zijn dat de jongeren zo goed met elkaar overweg kunnen”, vult Karel Vandevoorde aan. „Dat is immers de beste reclame. De groep uitbreiden, is niet eenvoudig.

Elk jaar geven we vormelingen de kans om enkele keren mee te draaien, maar voorts moeten we vooral onze ogen en oren openhouden.” „Vormelingen doen het ook vaak omdat ze dan niet stil moeten zitten in de viering”, lacht Ragaert.

Een keer jaarlijks hebben de misdienaars vrijaf. Dan trekt Jokri op abdijweekend voor spelletjes en wafels, gebedsvieringen en een quiz. „Maar nu heb ik vooral fantastisch veel zin in Rome”, zegt Florencia Magam. Rome, dat is de vijfjaarlijkse internationale misdienaarsontmoe-ting begin augustus. „In 2010 namen we deel met een twaalf-tal jongeren en ontdekten we dat zo'n ontmoeting echt deugd doet”, zegt Karel Vandevoorde. Binnenkort start de groep zowel met de inhoudelijke voorbereiding als met financiële acties.

Intussen loopt het jaarprogramma uiteraard gewoon door. Bijvoorbeeld naar de Goede Week kijken de misdienaars uit. „Dan vieren we in twee kerken in het dekenaat en nodigen daar iedereen uit”, zegt Tom Ragaert. „Het is eens iets anders, want we repeteren en eten samen. We zijn dan met z'n vijftien, maar dat is ook nodig. Er is veel werk in die vieringen. Het is een drukke, maar leuke periode.”

Nog eerder, in februari, krijgen de misdienaars een workshop wieroken. „Alleen de oudsten kunnen het en dus zijn er te weinig wierokers”, legt Ragaert uit. „Moeilijk is het niet, zodra je weet hoe je het vat vasthoudt. Dus straks is Florencia misschien de eerste vrouwelijke wieroker.”

Achttien van de zestig misdienaars van het dekenaat Eeklo, die actief zijn in twaalf verschillende parochies. © Dania De Saedeleer